

A flottaháború.

A „Corriere della Sera“ az angol-német tengeri mérkőzés eshetőségeit mérlegeli egy hosszabb cikkben. Az érdekes cikk a következő:

A világháborúban nemcsak Európa leg-hatalmasabb szárazföldi seregei állanak szemközt egymással, hanem *fölvonultak a világ leghatalmasabb flottái is*, amiből mindenki arra következtet, hogy *mihamar megérjük a legvéresebb, legnagyobb tengeri ütközeteket*, amelyek csak elgondolhatók. Nagyon kétséges azonban, hogy ezek a harcra szállott, gigantikusan nagy hajóhadak döntő csatában összemérik-e erejüket. A magyarázat egyszerű. Azok az államok, amelyeknek a flottája sokkal nagyobb és amelyek ennél fogva a győzelem reményével mehetnek az ütközetbe: a tengeren szerzendő esetleges győzelmiükkel nem vívhatnának ki oly eredményeket, amelyek a világháború kimenetelére hatással lehetnének. Viszont, ha *Németország tönkverhetné az angol flottát, Nagybritannia is tönkre volna téve*: az állami megsemmisülne, a kereskedelem elpusztulna, a nép éhínségbe jutna, gyanatai pedig nyomban, automatikusan elszakadnának az anyaországtól. Ugyancsak szükségszerű következzé volna a brit hajóhad vereségének az is, hogy a francia flotta, amely most a Földközi tengeren van, rohanyást sietne a La-Manche-csatornába, valamint az Atlanti tenger mentén levő partjaihoz, amelyeket most az angol hajók védelmeznek. És *ebben az esetben bizonyos volna az osztrák-magyar flotta győzelme* a Földközi-tengeren maradt angol és francia hajókon, még akkor is, ha az oroszok Fekete-tengeri flottája erőszakkal átkelne a Dardanellákon és segítségére sietne szövetségeseinek a Közép-tengeren.

A német flotta győzelmének világát átalakító eredménye volna. Ezzel szemben, ha az angol hajóhad még ha teljesen megsemmisítene is a német flottát, ennek semmi jelentős következzé nem volna a szárazföldön, a német hadseregnek a francia és az orosz haderővel megkezdett harcát illetőleg. A német tengeri kereskedelem ugyanis megbénult és ezt a német hadvezetőség is, a kormány is előre látta a hadüzenet megtételekor. De még érdekesebb, hogy a német partvidék a flotta teljes elpusztulása esetén sem maradna védteletlenül a győztes hajóhaddal szemben. A német partvidék mehezen hajózható, megközelítése bajos, könnyen védhető, kitünően föl is van szerelve és ép ezért ott csapatok partraszállítása csaknem lehetetlen. Önkéntelenül fölvetődik tehát a kérdés: ha Németországnak ilyen sok előnyt biztosítana a tengeri győzelem, viszont a tönkverést alig érezné meg, úgy miért nem erőszakolja ki az angolokkal szemben a nagy és döntő tengeri csatát?

Ennek két irányban is természetes oka és magyarázata van. Az egyik ok az, hogy *Angolországnak jelen pillanatban haditengerészeti nézőpontból elég kedvező a helyzete*. A nemrég lezajlott spitheadi flottaszemlén 216 angol hadihajó vett részt. Ebből a rengeteg sok hajóból *az angol partok közelében maradt 54 nagy páncélos csatahajó, közötté 22 dreadnought, valamint rengeteg kisebb egység*. Ezzel szemben német vizeken 35 páncélos csatahajó tartózkodik, közötté 12 dreadnought. Ez a helyzet bölcs és megokolt várakozásra inti a német hadiflotta vezetését. És amíg ezt teszi, figyelő szemmel lesketi azt a legkedvezőbb pillanatot, amikor a siker legtöbb reményével vetheti rá magát az angol hajóhadra. A német flottának ez a párdücszerűen nyugodt és mégis fenyegető várakozása mint valami lidércnyomás nehezedik reá a szigetországnak nemcsak hadvezetőségére, de lakosságára is. Szállói Angliában: „The Selected moment“, az *ellenségnek kedvező pillanat*, amely a váratlan támadást jelenti. A levegőben a léghajók és röplőgépek, a vízen a leggyorsabb német csatacirkálók, a „Seydlitz“, a „Moltke“, a „Von der Tann“ és mások, a víz alatt a nagyszerű, a rettegett hiri német tengeralattjárók egyszerre vetik rá magukat Angolországra egy oly pillanatban, amikor valamely oknál fogva az angol haderő nincs teljes védőképességének birtokában: ez a selected moment, Anglia állandó remegésének oka.

Fölötte érdekes és jellemző, hogy valahány angol flottagyakorlat volt az utolsó években,

Egy millióval több a város kiadása a bevételnél.

— A jövő évi költségelőirányzat. —

(Saját tudósítónktól.) Skultty Sándor főszámvevő ma terjesztette be a város tanácsához az 1915. évre szóló költségelőirányzat tervezetét, amelyből a következő főbb részleteket közöljük:

Tekintetes Tanács! Van szerencsém Szeged szab. kir. város 1915. évi közkölség-előirányzatának tervezetét bemutatni.

Eszerint a községi alap költségvetési előirányzatának 1915. évi mérlege a következő: Kiadás 6,556,480, bevétel 5,525,624 K., hiány 1,030,856 K.

Ezen hiány az előző évi 2,061,712 K. 31 fill. egyenes állami adó után számítandó 50%-os városi pótdadóból fedezendő. Vagyis az 1915. évre az egyenes állami adó minden koronája után 50 fill. városi pótdadó lesz fizetendő.

A költségvetési előirányzat mérlegének ismertetése után jelentem, hogy költségvetésünk a háztartásunk rendes szükségletének fejlődésére igényelt költségeit *a rendes földzét fejlődésével egyensúlyozni képes*. Ezzel nem azt óhajtom jelezni, hogy költségvetésünk minden szükséglettel számolt, hogy *egyik-másik tekintetben nem kellett megszorításokat alkalmazni*, hogy nem épen égető szükségletek a költségelőirányzat egybeállításánál figyelmen kívül hagyattak, de az előirányzat tervezetének összeállításánál az volt a törekvésem, hogy *a méltányos igények a lehetőség határai között kielégíttessenek*.

A költségvetési adatoknak egybe hasonlítása azt mutatja, hogy a szükségletek azonkívül, hogy nagyobb arányokban emelkednek, s azok mindinkább az állandóság jellegét öltik magukra, addig a földzésekre hivatott bevételek elég jelentékeny része *változó természetű, sőt a bevételi rész egyes rovatainál visszaesés mutatkozik és ezt a kedvezőtlen alakulást mindinkább fokozza a mai súlyos helyzet*.

A bevételek főbb változásait hasonlítva ezután össze a költségelőirányzat. A tiszai hidvámmal jelentkező 25,000 korona kevesebbet, a hidvámmmentesség széles kiterjesztésének következménye, az *állami fogyasztási adónál* előállott 66,000, a városi fogyasztási adó pótléknál előállott 4,000, a városi fogyasztási illetéknél előállott 5,000 kor. s végül a városi átírási díjknál előállott 5000 K. visszaesés *kivétel nélkül a mai súlyos gazdasági viszonyokra vezethető vissza*. A közeztvámmal jelentkező 8,000 korona bevételi kevesebbet a Back-malom részvénytár-

mindnek az volt a tárgya, hogy Németország váratlanul támadást intéz Angolország ellen. Mindig a legkitünőbb angol admirálisok állottak a német flottát jelképező hajók élén és maga az angol flotta mai parancsnoka, *Jell-coe* admirális a múlt évi gyakorlaton szintén az ugynevezett német hajóhadat vezette és mint támadó rendkívül nagy sikereket ért el. Általános meggyőződés tehát, hogy most azért lett az angol hajóhad főparancsnoka, mert 1913-ban oly meggyőző bizonyágát adta a németek haditerveiben és lehetőségeiben való nagyszerű tájékozottságának. Ezt bölcsen tudják Németországban is és ezért, minden valószínűség szerint még hosszabb ideig tartózkodni fognak a döntő csata provokálásától. *Az angol flottát így is mozdulatlan-ságra kényszerítik, valósággal leszögezik*.

sasággal a gabonaneműek után szedett közeztvámm díjtételének perogyezzség után felére történt leszállítása folytán állott elő. — A *vízfogyasztási* díjak tétele azért esett 6,000 koronával, mert részben a vízmérő után elfogyasztott *víz mennyiség kevesebbedett*, részben a vízvezetési díjak behajtásából előzőleg itt előirányzott behajtási illeték más rovaton véte'tett számításba. A megtérülendő vegyeseknél jelentkező 8,000 korona kevesebbet azért állott elő, mert az elmúlt évben a járvány-kórház után előirányzott, de meg nem valósult bevételi előirányzat helyesbítettett. A kamatok és osztalékoknál 81,000 koronával kevesebb az előirányzat az elmúlt évhez viszonyítva azért, mert az 1914. évi költségvetésben a felvenni szándékolt három millió koronás kölcsön időközi kamataiból 75,000 korona bevételre is elő volt irányozva. Az *állami építkezések* utáni kamattérítés 6,000 koronával, a városi felsőkereskedelmi iskola utáni államsegélyből 5,000 koronával kevesebb irányoztatott elő, mert a folyó évben már megvalósult eredmények az előirányzat mérséklését tették szükségessé.

A *bevételi tételek emelkedésénél* a piaci helypénz jövedelmének emelkedése a hatékonyabb ellenőrzés eredménye; az állami fogyasztási adó segély összeg emelkedését a fogyasztási adó bevételek esése indokolja; a földhaszonbér jövedelmek 23,000 koronás emelkedése az újabb földhasznosítások kedvezőbb eredménye; a közlegelők utáni fiúber jövedelem nagyobb jószág fölthajtás folytán emelkedőben van; a városi gőzfűrdő jövedelménél 3,000 korona, a vágóhídi bevételeknél 13,000 korona bevételi többlet a forgalom emelkedésének következménye; a városi épületek jövedelménél 15,000 korona bevételi többlet a honvéd-tüzérség által használatba vett köztisztasági telep térítményének előírásából állott elő; az erdők jövedelménél a kedvezőbb kitermelés folytán az előirányzat 13,000 koronával emelhető volt; végül a tandíjknál jelentkező *14,000 korona többlet* a városi felső kereskedelmi iskola fokozatos fejlesztése folytán előálló több tan- és felvételi díj bevételi eredménye.

A kiadások főbb változásai ezek: A városi gőzfűrdő kiadásainál jelentkező 11,000 korona s a városi szivattyutelepeknél jelentkező 8000 korona kiadási kevesedés az üzemköltségek lehető mérsékléséből állott elő; a szenvedő tőkék kamatainál az elmúlt évvel szemben az előirányzat *133,000 koronával apadt*, mert a 3,000,000 koronás földhitelintézet kölcsön nem volt fölvehető s e címen előirányozva volt kölcsön törlesztési részlet a költségekből kihagyatott; a tüzőtő szerek előirányzata 4000 koronával kevesebb, mert

Vendéglőben

KÁVÉHÁZBAN

Fűszerkereskedésben

Csemegeüzletben

MINDENÜTT KÉRJEN HATÁROZOTTAN

SZT. ISTVÁN

duplamalátasört.

Csak ez az eredeti, a valódi!!!

♦ ÓVAKODJÉK ♦

az UTÁNZATOKTÓLI